A HIV-fertőzés és más, a transzplantációval átvihető vírus infekciók előfordulási gyakorisága szerv- és szövetdonorokban Franciaországban

Cikk: Sellami, F. és mtsai - J. AIDS 7, 874, 1994.

Mivel a HIV, hasonlóan a hepatitis B és C vírusokhoz, átkerülhet a szerv- és szövetdonorokból a recipiensekbe, Franciaországban is rutinszerűen végzik az ezeket a donorokat e vírusmarkerekre. Szerzők célja az volt, hogy meghatározzák a HIV és más vírusfertőzések gyakoriságát a 41 hónap alatt rutinszerűen elvégzett vírus-szerológiai vizsgálatok feldolgozása útján. A vizsgálatot Párizs környékén végezték, amely Franciaország HIV-vel erősen fertőzött területei közé tartozik. A szerzők az egyetlen olyan laboratórium munkatársai, amely a központi vizsgálatokra szakosodott, e laboratórium végzi a párizsi régióban a szervadók 73%-ának vizsgálatát.

1462, szerv- vagy szövetdonorokból származó szérummintát vizsgáltak 1991. január 1. és 1993. május 31. között. A HIV teszthez két szűrőreakcióval (Biotest és Abbott gyorsteszt) végezték, a verifikációhoz Western blotot használtak. A mintákat megvizsgálták még HIV-1 p24 antigénre, HTLV I/II és anti-HCV ellenanyagra, HBsAg-re, anti-HBc-re és CMV ellenanyagok jelenlétére.

Eredmények
Az 1990 és 1993 között vizsgált 1462 szérumminta közül 27 (1,8%) bizonyult verifikáltan HIV-szeropozitívnak. HIV-1 p24 antigént 4 mintában találtak, mindegyikben jelen volt a HIV-antitest is. A 27 verifikáltan HIV-szeropozitív minta közül 14 (52%) pozitívnak bizonyult más olyan vírusmarkerekre (anti-HTLV I/II, HBsAg, anti-HCV) is, melyek a szervek átültetését a francia törvények szerint kizárják.

A potenciális szerv- és szövetdonorokban évente 1,8%-os HIV prevalencia igen magasnak tekinthető, különösen, ha a véradókban nyert adatokhoz hasonlítjuk ezeket. 1992-ben a párizsi régióban csak a véradók 0,028%-a bizonyult verifikáltan HIV-szeropozitívnak. Az is valószínűnek látszik, hogy a HIV-fertőzöttek valódi száma a szerv- és szövetadók között még magasabb, mint amelyet a fenti adatok mutatnak, mert a vérvétel előtt a potenciális donor vérében a beadott sok infúzió és transzfúzió következtében az ellenanyagok felhígulnak, és nem lehet kizárni az újonnan fertőződött, de még szeronegatív (akkak pertidusban lévő) szervadók létezését sem. A véradókkal szemben, akiket életmódjukról, az esetleges rizikófaktorok jelenlétéről rendszeresen kikérdeznek, a potenciális szerv- és szövetadók esetében ez az eljárás legtöbbször nem vihető keresztül, mert a betegek öntudatlanok vagy kómában halottak.

A fenti megfontolások miatt, azt is figyelembe véve, hogy egy HIV-fertőzött szervadó több recipienst is megfertőzhet, a szerzők fokozott óvatosságot ajánlanak a szerv- és szövetadók vizsgálatánál. Ezért indokoltnak tartják párhuzamosan két enzimimmuno-assayvel történő HIV-ellenanyag vizsgálatot és javasolják a p24 antigén vizsgálat egyidejű elvégzését is. Ők jelen anyagukban nem találtak ugyan p24 pozitív, de HIV-szeronegatív donort, de időnek egy olyan - egy másik párizsi laboratóriumból származó - eredményt, amely szerint egy szervdonor esetében csak a p24 vizsgálat akadályozta meg a HIV-fertőzött szerv átültetését.

Végül javasolják a transzplantáltak rendszeres vírus-szerológiai szűrővizsgálatát, a transzplantáció veszélyeinek felhecatése, és az esetleg fertőződött recipiensek szexuális partnereinek megvédése céljából.